DIN „SECRETELE" CONSTRUIRII NOII ECHIPE A POLONIEI

GMOCH, TACTICIANUL REPREZENTATIVEI, SE DESTĂINUIE

Jacek Gmoch e secundul lui **Kazimier Gorski**, directorul tehnic al echipei Poloniei. A jucat de 32 de ori în echipa națională, a figurat, ani la rind, ca titular inamovibil al **Legiei Varșovia**. Inginer specialist în construcții, **Gmoch** deține actualmente un post de asistent la catedra de specialitate de la Politehnica din capitala poloneză. El trece drept unul dintre cei mai informați, mai documentați dar și dintre cei mai inventivi, mai plini de idei antrenori ai fotbalului polonez. Acum, cînd au trecut abia cîteva luni de la succesul care a deschis în fapt drumul calificării echipei Poloniei spre turneul final, victoria cu 2—0 în fața selecționatei Angliei, s-a dezvăluit un mic secret: din observațiile lui **Gmoch**, lungi și atente, s-a constatat că, în a doua jumătate a reprizei secunde, pasele lui **Bobby Moore** își pierd din precizie și că, urmărit atent, căpitanul selecționatei engleze poate fi obligat să greșească. Exact ceea ce s-a întîmplat. Al doilea gol al echipei poloneze s-a înscris dintr-o **astfel de** inexactitate comisă de Moore.

...onstrucția „unsprezecelui" care a adus fotbalului din Polonia cele mai frumoase succese, contribuția lui **Gmoch** este socotită determinantă, deci, la acest capitol al cunoașterii tactice a adversarului, dar și mai departe la elaborarea tacticii proprii formații. Recent, acest laborios tehnician și-a împărtășit opiniile în legătură cu acest subiect dar și cu altele de mare actualitate din viața fotbalistică.

„Deși mă gîndesc cu toată seriozitatea ca, după Weltmeisterschaft să abandonez activitatea de antrenor, spre a mă dedica celei universitare, trebuie să recunosc că fotbalul rămîne prima și marea mea pasiune, a început **Gmoch** destăinuirile sale. **După cum trebuie să mărturisesc că profesia mea a reprezentat un imens ajutor în modul cum mi-am organizat munca de antrenor. În momentul de față nu se mai poate concepe ca un specialist să rămînă departe de studiu, de analiză, de informare. Pot să vă spun că actuala formație a Poloniei e rezultatul unor lungi și foarte amănunțite căutări, al unor experiențe tactice fără de care, cred, talentul și posibilitățile unei generații dotate nu ar fi fost puse în valoare. Laurul nostru nu s-a rezumat la a închide cercul unui număr restrins de jucători. Nu. Am obținut o participare a unui grup mult mai mare, așa că, spre exemplu, evoluția ideii noastre tactice — care pretindea fotbaliști cu o și mai pronunțată virtuozitate tehnică, alături de pretenții sporite ca orientare tactică — a permis înlocuirea a mai mult de jumătate dintre titularii finalei olimpice 1970 în jocul decisiv de pe Wembley din 1973".**

Schițînd o caracterizare a hainelor tactice ale selecționatei Poloniei, **Gmoch** precizează: **„Am luat din fiecare idee originală ceea ce ni se potrivește. Noi nu puteam realiza nici purul joc combinativ al formațiilor de perfectă tehnicitate, dar nici fotbalul «de instinct» al selecționatelor din clasa de jos a valorii. Pot să spun că tactica noastră actuală e o îmbinare între principiile defensive ale marilor echipe italiene cu cele de atac ale formațiilor reprezentative din fotbalul anglo-saxon. Piesa noastră majoră se numește Deyna. Se știe asta. Ce se știe mai puțin e împrejurarea că absența lui Lubanski ne-a obligat la restructurarea din mers a planului nostru tactic. Lato e una dintre salvările noastre, un jucător din „plutonul de rezervă" cum îl numim noi, care a apărut la momentul oportun și ne-a servit din plin intențiile. Pentru turneul final avem pregătite cîteva surprize, totul e să știm dacă vom conta sau nu pe Lubanski".**

Prezentîndu-și anticipările în privința apropiatului turneu final, **Gmoch** spune: **„Dacă reușim să trecem de faza optimilor de finală, sînt sigur că ne va fi mai ușor tocmai în zona semifinalelor, aceea de care se tem marile favorite. Dacă ajungem acolo, vom fi foarte sus în clasamentul final!"**

DEYNA, fotbalistul nr. 1 al reprezentativei Poloniei

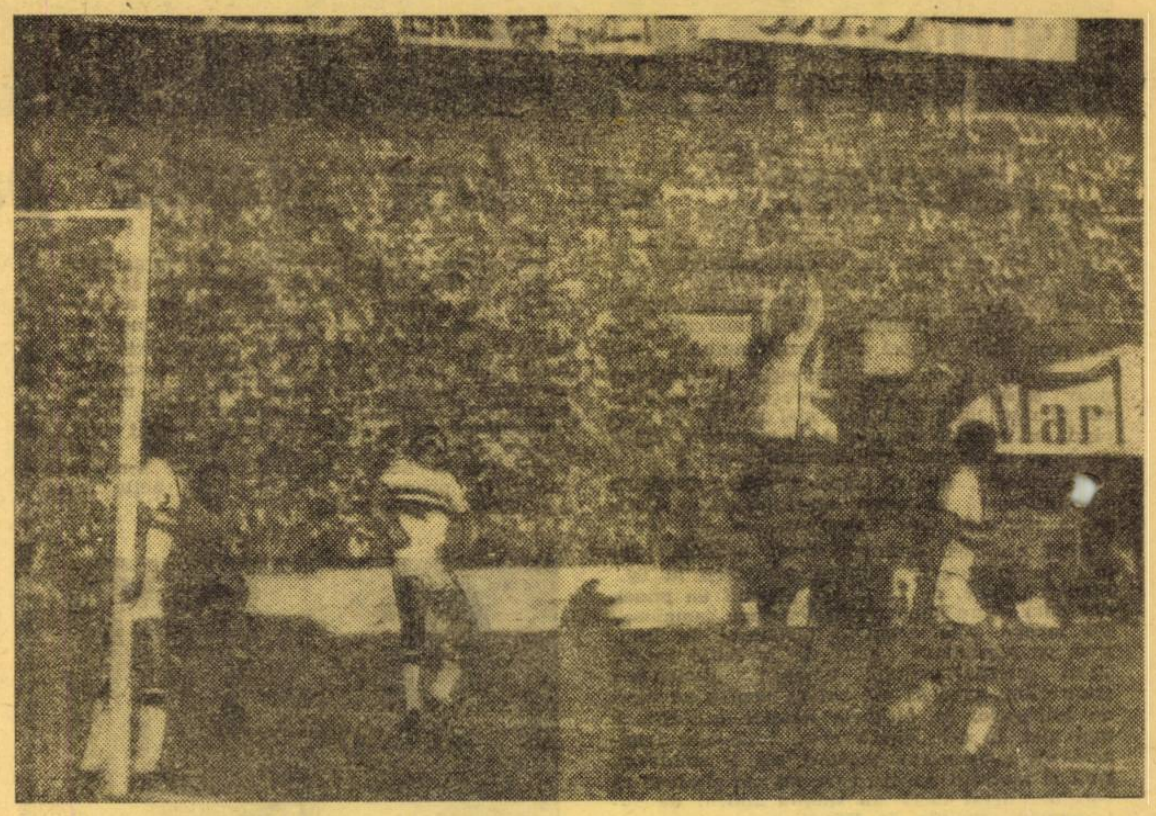

Fază din meciul Egipt — Zair, (2—3 în semifinalele Cupei Africii).

CUCERIND CUPA AFRICII

Zair și-a întregit buchetul său de performanțe

Niciodată în istoria sa de pînă acum, reprezentativa unei țări nu a dominat fotbalul din Africa cu atîta tărie cum o face de la un timp încoace națională Republicii Zair. Nu numai că „leoparzii", denumirea sub care e cunoscut 11-le acestei țări, și-au asigurat biletele pentru turneul final al ediției jubiliare a C. M., dar iată că, joia trecută, la Cairo, pe stadionul Național, în fața a 30 000 de spectatori, Zair a cîștigat cu 2—0 (1—0) rejucarea finalei Cupei Africii pe națiuni disputată în compania Zambei (2—2 în primul joc, după prelungiri). Adăugăm și succesul din ultima ediție a Cupei campionilor africani, cucerită de echipa A. S. Vita Club din Kinshasa, capitala țării (2—4 și 3—0 cu Ashanti Kotoko din Ghana) — iată buchetul de performanțe ce recomandă soccerul din această țară.

Dar să revenim la Cupa Africii, competiție care stîrnește în continentul negru aceleași pasiuni ca și Campionatul european pe continentul nostru. Aflată la cea de a IX-a ediție, competiția încheiată la 14 martie în capitala R. A. Egipt a adus la start reprezentantele a 27 de țări din Africa. Mai tîrziu, din diferite motive, cinci dintre ele (Gabon, Dahomey, Libia, Togo și Niger) s-au retras. Celelalte au luat parte la două tururi preliminare care au filtrat participantele, aducînd la Cairo, la turneul final, pe cele mai bune șase, selecționatele R. P. Congo și R. A. Egipt fiind calificate direct, datorită faptului că prima era deținătoarea trofeului, iar cealaltă, reprezentativa țării organizatoare. Zambia, Uganda, Coasta de Fildeș și R. A. Egipt au constituit grupa A a turneului final, R. P. Congo, Zair, Guineea și reprezentativa Insulei Mauriciu alcătuind grupa B.

Învingătoare pînă la urmă, reprezentativa Republicii Zair n-a impresionat în jocurile preliminarii. Mai mult, reprezentanta Africii în turneul final al C. M., a pierdut chiar jocul disputat în compania R. P. Congo, cea mai frumoasă impresie lăsînd-o echipa Zambiei. **„a cărei eleganță în joc, fluiditate a paselor, suplețe în mișcări demonstrate contra Coastei de Fildeș, ne-au sedus"**, scrie **Jacques Ferran** în „France Football". Într-adevăr, aflată sub conducerea tehnică a antrenorului iugoslav **Ante Buselici**, această formație a progresat cu pași de uriaș. Să nu uităm că, învingînd Maroc cu 4—0 în ultimul tur al calificărilor africane pentru C. M., Zambia nu numai că a realizat una din marile surprize ale preliminariilor, dar a deschis calea Zairului spre R. F. Germania. Alături de Zambia, o frumoasă condiție a demonstrat și R. A. Egipt. Reprezentativa țării gazdă a cîștigat clar grupa sa, reușind și golaverajul cel mai bun (7—1) din preliminarii.

Cu toate astea, în partea finală a competiției, aceea care s-a dovedit cea mai puternică a fost tot calificata pentru München, formația Zair. Elevii antrenorului **Vidinici** au demonstrat în semifinala cu R. A. Egipt și în a doua finală cu Zambia că această nou venită în rîndul celor mai bune echipe din lume poate aduce în R. F. Germania aerul proaspăt al unui continent cucerit de fotbal. S-ar putea ca **Bwanga, Mana, Mayanga, Kidumu, Ndaye** sau **Kakoko** să se exprime în fața Scoției și Braziliei fără complexe.

CUPA AFRICII
(ediția a IX-a)
Turneul final

GRUPA A: R. A. Egipt — Uganda 2—1, Zambia — Coasta de Fildeș 1—0, R.A. Egipt — Zambia 3—1, Uganda — Coasta de Fildeș 2—2, R.A. Egipt — Coasta de Fildeș 2—0, Zambia — Uganda 1—0.

Clasamentul: 1. R. A. Egipt 6 p; 2. Zambia 4 p; 3. Uganda (3—5) 1 p; 4. Coasta de Fildeș (2—5) 1 p. Primele două echipe s-au calificat pentru semifinale.

GRUPA B: R. P. Congo — Mauriciu 2—0, Zair — Guineea 2—1, R.P. Congo — Zair 2—1, Guineea — Mauriciu 2—1, R.P. Congo — Guineea 1—1, Zair — Mauriciu 4—1.

Clasamentul: 1. R. P. Congo 5 p; 2. Zair 4 p; 3. Guineea 3 p; 4. Mauriciu 0 p. Primele două clasate s-au calificat pentru semifinale.

Semifinalele

Cairo: Zair — Egipt 3—2
Alexandria: Zambia — R. P. Congo 4—2 (după prelungiri)

Finala

Cairo: Zair — Zambia 2—2 și 2—0

TABELUL DE ONOARE AL CUPEI AFRICII

Ediția I (1957): **R. A. Egipt**
Ediția a II-a (1959): **R. A. Egipt**
Ediția a III-a (1961): **Etiopia**
Ediția a IV-a (1963): **Ghana**
Ediția a V-a (1965): **Ghana**
Ediția a VI-a (1967): **Zair**
Ediția a VII-a (1969): **Sudan**
Ediția a VIII-a (1971): **R. P. Congo**
Ediția a IX-a (1973 74): **Zair.**

Carnet extern

ALT CAMPIONAT, UNUL INVIZIBIL

Pățiți, după scumpul preț plătit pentru suficiența cu care au angajat proba mondială 1966, cînd se și vedeau cu titlul în buzunar, ca dubli campioni ai lumii ce erau, brazilienii au declanșat o perioadă de pregătire a Weltmeisterschaftului care vrea să lase în urmă și în umbră tot ceea ce s-a făcut în materie. **„Dacă pregătirea noastră pentru Mexic a fost considerată ca excelentă, pot să vă asigur că cea pentru R. F. Germania o va depăși..."** a afirmat cu un ton convingător, **dr. Machado**, responsabilul suprem al „campaniei 1974". Programul, stabilit pînă în seara lui 7 iulie, eventualitate dorită de oficialii din Rio ca reprezentînd intrarea în a cincea finală a C. M. din istoria fotbalului lor, e de acum cunoscut. O mică probă de ceea ce înseamnă el vă poate da informația că numai examenul medical, un circuit complex, efectuat de o echipă de 18 medici, a durat cinci zile fără întrerupere! Nici cea mai neînsemnată carie la una din măselele lui **Rivelino** nu a scăpat nedepistată și neplombată! Mai departe, grupul fiziologilor, al psihologilor, profesorilor de educație fizică, medicilor, bucătarilor și, în fine, antrenorii propriu-ziși, își vor lua în primire atribuțiile spre a desfășura cu exactitate ceea ce s-a stabilit în marele plan la care s-a lucrat mai bine de un an.

Dar nu numai brazilienii demonstrează o meticulozitate cu totul ieșită din comun și o desfășurare de forțe ajutătoare impresionantă! Nici planul lui **Miljanici**, recent definitivat și el, nu rămîne mai prejos. E unul dintre cele mai complexe și mai moderne din cîte a avut selecționata iugoslavă și prezentarea lui, în linii generale, a fost primită cu satisfacție și elogii de opinia sportivă din țara vecină și prietenă. **Helmuth Schön** lucrează și el, pas cu pas, după un „itinerar" la care au contribuit unii dintre cei mai reputați specialiști din R. F. Germania. Corpul asistenților (medici, fiziologi, maseri etc.) de pe lîngă echipa Italiei a fost și el fortificat, zilele trecute, în vederea campaniei speciale pentru C. M. Federația argentiniană a realizat un grafic al antrenamentelor echipei naționale de o complexitate cum lotul reprezentativ n-a avut în întreaga sa existență.

În fapt, cum constatăm, în aceste zile, în săptămînile care urmează, se va desfășura un campionat, la fel de important, poate și mai și, pentru că îl determină pe celălalt, pe cel veritabil. E această probă nevăzută a punerii la punct a mecanismelor. Cine învinge, acum, va obține importante opțiuni și pentru succesele de pe scena „Welmeisterschaft" 1974.

Eftimie IONESCU

HAITI — O PREZENȚĂ NEAȘTEPTATĂ LA TURNEUL FINAL AL C.M.

Haiti, insulă situată în Marea Caraibilor, trăiește în momentul de față febra fotbalului. Ea a început odată cu desfășurarea turneului de calificare de la Port au Prince, pentru turneul final al C.M. La sfîrșitul competiției, reprezentativa țării, ocupînd primul loc în ciuda tuturor așteptărilor, a cucerit și dreptul de participare la turneul final al C.M. din R.F. Germania. Desigur, la succesul final au contribuit atît avantajul terenului propriu, cît și cei 25 000 de spectatori prezenți zi de zi în tribunele stadionului și care au susținut din răsputeri echipa favorită.

În ziua victoriei, în capitala țării, Port au Prince, cei 350 000 de locuitori au trăit o „zi a carnavalului", a focurilor de artificii și a dansului.

Pînă în prezent, reprezentativa de fotbal a țării a participat de patru ori în preliminariile C.M., de fiecare dată fiind eliminată. Abia acum a reușit calificarea, după pregătiri făcute în mod special și de care s-au ocupat antrenorii **Tassy** și **Zoupi**, amîndoi originari din Haiti, dar și italianul **Trevisan**.

În februarie 1973, campionatul național a fost întrerupt pentru a da posibilitate jucătorilor să se pregătească în cele mai bune condiții. Echipa este alcătuită din fotbaliști de culoare, cu excepția lui **Philippe Verbe**, fiul președintelui federației de specialitate. Sub conducerea antrenorilor amintiți, naționala haitiană a obținut anul trecut succese în serie, culminînd cu victoriile asupra echipelor Columbiei și Ecuadorului (același scor: 2—1) și rezultatele de egalitate din meciurile cu Chile și Uruguay (ambele: 1—1). În perioada pregătirilor pentru turneul „premondial", așa cum a fost denumit, reprezentativa Haiti a susținut 13 partide, cîștigînd 12 și pierzînd numai trei, celelalte încheindu-se la egalitate. Fotbaliștii sînt în general amatori, cei mai mulți fiind studenți și făcînd parte din principalele echipe ce activează în capitală, adică **Racing Club, Excelsior** și **Aigle Noir.**

„Steaua" echipei este jucătorul **Emanuel Sannon**, poreclit „Pele din Haiti", care, în jocurile de calificare, a înscris cinci goluri. Pe acest fotbalist înalt și cu un joc plin de grație, în vîrstă de 26 de ani, l-a descoperit un olandez, **Joseph Djebels**, care l-a remarcat cu 15 ani în urmă cînd juca în echipa de copii pe care o antrena. Încă de atunci **Sannon** se orienta foarte bine în fața porții adverse și avea un șut necruțător. Alături de el, **Philippe Verbe** și **Jean-Claude Desir** formează „tripleta" ofensivă.

Cu trei luni înaintea „premondialului", întreaga echipă a fost cantonată într-un hotel situat în afara orașului unde s-a pregătit sub conducerea lui **Tassy** (49 de ani) care a absolvit școala de antrenori în Franța și se ocupă de reprezentativa țării de 12 ani. Iată ce a declarat el după calificare: **„Succesul este urmarea unei pregătiri temeinice și a unor eforturi deosebite. Nici susținătorii noștri cei mai aprinși n-au crezut, la început, în victorie".**